

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகம நூலான

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

(இருபத்து மூன்றாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்திரம் – இருபத்து மூன்றாவது அத்யாயம்
(மாத்ருகை வர்ணனை)

ஸ்ரீருவாச:-

1. வ்யாபகம் யத் பரம் ப்ரஹ்ம லக்ஷ்மீநாராயணம் மஹத்
அஹந்தா பரமா தஸ்ய சக்திர் நாராயணீ ஹி அஹம்

பொருள் – பரப்ரஹ்மமும், மிகவும் உயர்ந்தவனும் ஆகிய லக்ஷ்மீநாராயணனுடைய சக்தியாகவும், அவனுடைய “நான்” என்பதாகவும் நாராயணியாகிய நானே உள்ளேன்.

2. அநுக்ரஹாய லோகாநாம் அஹம் ஆசார்யதாம் கதா
ஸங்கர்ஷண ஸ்வரூபேண சாஸ்த்ரம் ப்ரத்யோதயாமி அஹம்

பொருள் – இந்த லோகங்களுக்கு அநுக்ரஹம் செய்வதற்காக, நானே ஆசார்ய ரூபம் எடுத்து, ஸங்கர்ஷண ஸ்வரூபத்தில் நின்று அனைத்து சாஸ்த்ரங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறேன்.

3. புந்ச்ச குருமூர்த்திஸ்தா ஸம்யக் விஜ்ஞாநசாலிநீ
சக்திமய்யா ஸ்வயா த்ருஷ்டயா கருணாமந்த்ர பூர்ணயா

4. பாலயாமி குருர்பூத்வா சிஷ்யாந் ஆத்ம உபஸர்பிண:
தஸ்மாத் ஜ்ஞேய: ஸதா சிஷ்யைர் ஆசார்ய: அஸௌ மதாத்மக:

பொருள் – மேலும், இந்த உலகில் உள்ள பல ஆசார்யர்களாக நின்று, முழுமையான ஞானம் கொண்டவளாக, முழுமையான சக்தியுடன் கூடிய எனது பார்வையாலும், கருணையுடன் கூடிய மந்த்ரங்களாலும், என்னை வந்தடையும் சிஷ்யர்களை நான் பாதுகாக்கிறேன். ஆகவே அனைத்து சிஷ்யர்களும், இந்த லோகத்தில் உள்ள அனைத்து ஆசார்யர்களையும் காணும்போது, என்னைக் காண்பதாகவே எண்ணவேண்டும்.

5. சிஷ்யம் ஸம்ஜ்ஞாபயேந் மந்த்ராம் யதா தத் அவதாரய
ஆதௌ சுத்தே ஸமே ஸ்நிக்தே தேசே பூதோஷ வர்ஜிதே
6. வர்ணாநுரூப வர்ணாடவ்யே கோமயேநோபலேபிதே
தூபிதே சல்ய நிர்முக்தே கந்த புஷ்பாத்யலங்க்ருதே
7. பஞ்சகவ்யேந ஸம்ஸிக்தே சந்தநாத்யநுலேபிதே
ஸும்ருந்மயீம் ச கடிகாம் கேவலை: குஸுமை: சுபை:
8. ப்ரணவாதிநமோ அந்தேந ஸ்வேந மந்த்ரேண பூஜயேத்
வ்யாஹ்ருத்யா பரிஜப்யாத பூர்வயா ப்ரணவாத்யயா

பொருள் – இனி, ஒரு சிஷ்யனுக்கு மந்த்ரங்களை உபதேசிப்பது எப்படி என்று அறிவாயாக. முதலில் மண் தரையைச் சிறிதும் அழுக்கு இன்றியும், சமமாக இருக்கும்படியும், சீராக இருக்கும்படியும், சிஷ்யனின் வர்ணத்திற்குத் தகுந்தபடி நிறம் பூசியும் (அந்தணன் வெண்மை, சூழந்திரியன் சிகப்பு, வைச்யன் மஞ்சள், சூத்ரன் கருப்பு), பசுவின் சாணி கொண்டு மொழுகியும், தூபம் கொண்டு நறுமணம் உண்டாக்கியும், முட்கள் இல்லாமலும், நறுமணம் வீசும் மலர்கள் கொண்டு அலங்கரித்தும், பஞ்சகவ்யம் கொண்டு அலங்கரித்தும் (பசுவிருந்து கிடைக்கும் பால், சாணம், மூத்திரம் இவற்றோடு பாலிருந்து கிடைக்கும் தயிர், நெய் ஆகியவற்றை கொண்டு பஞ்சகவ்யம் தயாரிக்கப்படுகிறது), சந்தனக்குழம்பு பூசியும் அமைக்கவேண்டும். இதன் மீது முதலில் தூய்மையான மலர்கள் கொண்டு அர்ச்சிக்கப்படுகின்ற மண் கலசம் ஒன்றை வைக்கவேண்டும். இந்தப் பூஜையானது, ப்ரணவம் மற்றும் இறுதியில் “நம:” என்பதான எனது மந்த்ரத்தால் (ஓம் க்ரீம் நம:) செய்யப்படவேண்டும். இதனைத் தொடர்ந்து, அந்த மந்த்ரமானது ப்ரணவத்துடன் கூடிய முதல் வ்யாஹ்ருதியுடன் உச்சரிக்கப்படவேண்டும் (முதல் வ்யாஹ்ருதி என்பது “பூ:” என்பதாகும். ஆக இங்கு “ஓம் க்ரீம் பூ:” என்பதாகும்).

9. ம்ருதம் பூமௌ ப்ரஸார்யாத கந்த தூபாதி வாஸிதம்
சதுரச்ரம் ஸுவ்ருதம் வா த்விஹஸ்தம் ஹஸ்தமேவ வா
10. ஸுஸமம் மாத்ருகா பீடம் க்ருத்வா ப்ரஸ்தாரயேத்து தாம்
ஏகைவ பிந்நவர்கா யா தேவீ பஞ்சதசாஷுரா
11. மந்த்ராணாம் ஜநநீ ஸாஷுந் மம சப்தமயீ தநு:
பத்மாகாரேண வா மந்த்ரீ சக்ராகாரேண வா ஸ்த்ரேத்

பொருள் – அடுத்து இவ்விதம் அலங்கரிக்கப்பட்டு நறுமணத்துடன் கூடிய அந்தத் தரை மீது களிமண்ணைப் பரப்பவேண்டும். அதன் பின்னர் ஒன்று அல்லது இரண்டு முழ அளவுடன், சதுரமாகவோ அல்லது சரியான வட்டமாகவோ ஒரு மாத்ருகா பீடத்தை தயாரிக்கவேண்டும். தொடர்ந்து, பதினைந்து அக்ஷரங்கள் கொண்டு உணர்த்தப்படுகின்ற அதே மாத்ருகா தேவியை, “க” முதலான அக்ஷரங்கள் கொண்டு வரையவேண்டும். சப்தங்களைத் தனது சரீரமாகக் கொண்ட என்னுடைய வடிவமாகவே உள்ள அவளே, அனைத்து மந்திரங்களுக்கும் தாய் ஆவாள். தொடர்ந்து அந்த உபாஸகன் தாமரை அல்லது வட்டம் என்னும் வடிவை வரையவேண்டும்.

12. **பௌருஷே சக்ர ரூபம் து பாத்மீம் லக்ஷ்மீம் அநுகர்மேத்**
அக்நீஷோம மயீ சக்திர் விஸ்ருஷ்டாக்யா த்விரஷ்டதா

பொருள் – அந்த மந்திரமானது புருஷனைக் குறிக்கும்போது சக்ர வடிவமாகவும், மஹாலக்ஷ்மியைக் குறிக்கும்போது தாமரை வடிவமாகவும் இருத்தல் வேண்டும் (கடந்த ச்லோகத்தின் இறுதியில் “தொடர்ந்து அந்த உபாஸகன் தாமரை அல்லது வட்டம் என்னும் வடிவை வரையவேண்டும்” என்பது விளக்கப்படுகிறது).

13. **ஸ்வராக்யாம் தாம் லிகேத் பத்ரமரம் வா பூர்வதிக்கதம்**

ப்ருதிவ்யாதிபுமந்தா யே பஞ்ச வர்காஸ்து காதய:

14. **அக்ந்யாதி வாயுபர்யந்தே தாம் லிகேதர பத்ரவத்**

அந்த:ஸ்தை தாரணாரூபம் யாதிவாந்த சதுஷ்டயம்

15. **உதக்கதம் லிகேத் பத்ரபரம் வா பூர்வவத்புத:**

சாத்யம் ஸ்ஷாந்தம் துரீயாந்தம் யதுக்தம் ப்ரஹ்ம பஞ்சகம்

16. **தல்லிகேதைசதிக் ஸம்ஸ்தபரம் பத்ரமதாபி வா**

சப்தாக்யம் யத்பரம் ப்ரஹ்ம ஜ்யோதிர்மயம் அநாமயம்

17. **த்யாயேத் ஆலோக ரூபேண பர்யந்தே சக்ரபத்மயோ:**

ப்ரணவாத்யைர் நமோ அந்தைஸ்தைர் அக்ஷரைஸ் தத்வ ஸம்ஜ்ஞகை:

18. **ப்ரக்ருதிம் த்வர்சயேத் தத்ர தத்த்வரூபாம் து மாம் புத:**

ததஸ் தத்கர்ணிகாமத்யதே சிந்தயேந் மந்திர மாத்ருகாம்

19. அநாதிநிதநாம் தேவீம் அஹந்தாம் புருஷோத்தமீம்

பாசாங்குசதராம் தேவீம் பத்மிநீம் பத்மமாலினீம்

20. ப்ரஸநநாம் பத்மகர்பாபாம் ஸர்வலோக மஹேச்வரீம்

வர்ண ப்ரக்ல்ருப்த அவயவாம் வர்ண அலங்கார பூஷிதாம்

பொருள் – அந்தச் சித்திரத்திற்குக் கிழக்கில் அவளுடைய மந்திர மாத்ருகையை என்பதான எழுத்துக்களைக் குறிக்கும்விதமாக தாமரை இதழ்களையோ அல்லது ஆரங்களையோ வரையவேண்டும். ப்ருதிவி தொடங்கி உள்ள ஐந்து தத்துவங்களைக் குறிப்பதான “க” முதலான ஐந்து எழுத்துக்களின் தொகுதிகளைக் குறிக்கும்விதமாக (வடமொழியில் உள்ள க-வர்க்கம் முதலான ஐந்து), தாமரை இதழ்கள் அல்லது ஆரங்களாக வரைதல் வேண்டும்; இவற்றை அக்னிமூலை தொடங்கி வாயு மூலை முடிய வரையவேண்டும் (அதாவது தென்கிழக்கு, தெற்கு, தென்மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு). அடுத்து, “ய, ர, ல வ” ஆகிய நான்கும் மனதளவில் செய்யப்படும் தாரணையைக் குறிப்பதாக உள்ளன; இவற்றை, அந்தச் சித்திரத்திற்கு மேற்கில், தாமரை இதழ்கள் அல்லது ஆரங்களாக வரைதல் வேண்டும். அடுத்து “ஸ முதல் ஷ” முடிய உள்ள எழுத்துக்கள், அதாவது துரீயத்தில் முடிபவை, ஐந்து ப்ரஹ்மங்களைக் குறிப்பதாக உள்ளன (ஐந்து ப்ரஹ்மங்கள் குறித்து பஞ்ச ப்ரஹ்ம உபநிஷத் விரிவாக உரைக்கிறது. இவை தத்புருஷம் முதலான ஐந்து ஆகும்); இவற்றை, அந்தச் சித்திரத்திற்கு வடகிழக்கில், தாமரை இதழ்கள் அல்லது ஆரங்களாக வரைதல் வேண்டும். உயர்ந்ததும், தூய்மையானதும், ஜ்யோதிருபமாக உள்ளதும் ஆகிய சப்தப்ரஹ்மத்தை, இந்த தாமரை அல்லது வட்டமான சித்திரத்தைச் சுற்றி ஒளிர்ந்தபடி இருப்பதாக த்யானிக்கவேண்டும். இந்தச் சித்திரத்தில் ப்ரணவம் மற்றும் “நம:” ஆகியவற்றின் நடுவில் அந்தந்த எழுத்துக்களை (உதாரணமாக “ஓம் பம் நம:”) ப்ரக்ருதி தொடக்கமாக உள்ள தத்வங்களாக ஆராதிக்கவேண்டும். தொடர்ந்து அந்தச் சித்திரத்தின் நடுவில் மந்திர மாத்ருகையை த்யானிக்கவேண்டும். இவள் தொடக்கமும் முடிவும் அற்றவளும், நாராயணனின் “நான்” என்னும் எண்ணமாக உள்ளவளும், புருஷோத்தமனின் பத்தினியும், கயிற்றையும் தடியையும் கொண்ட பத்மினியும், தாமரை வளையங்களைக் கொண்டவளும், கருணை நிறைந்தவளும், தாமரையின் நடுப்பகுதி போன்ற நிறம் கொண்டவளும், அனைத்து லோகங்களின் ஈச்வரியும் ஆவாள். இவளுடைய திருமேனியானது எழுத்துக்களாலானது, அந்த எழுத்துக்களால் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டது ஆகும்.

21. சப்தப்ரஹ்ம தநும் வித்யாத் ப்ரணவம் து ஸ்மரேத்

அ ஆ இதி ப்ருவௌ வித்யாதி இ வித்யாத்து சக்ஷுஷீ

பொருள் – அவளுடைய திருமேனியானது சப்தப்ரஹ்மத்தைக் குறிப்பதாகும்; அவளுடைய தலையே ப்ரணவம், “அ, ஆ” ஆகியவை அவளுடைய புருவங்கள், “இ, ஈ” ஆகியவை அவளுடைய கண்கள் ஆகும்.

22. உ ஊ கர்ணௌ ரு ரூ நாஸாபுடாவந்யௌ கபோலகை

ஏ ஐ ஒளஷ்டௌ ச விஜ்ஞேயௌ ஓ ஒள தசந பங்க்திகே

பொருள் – “உ, ஊ” ஆகியவை அவளுடைய காதுகள், “ரு, ரூ” ஆகியவை அவளுடைய நாசிகள், “லு, லு” ஆகியவை அவளுடைய கன்னங்கள், “எ, ஐ” ஆகியவை அவளுடைய உதடுகள், “ஓ, ஒள” ஆகிய அவளுடைய பல் வரிசைகள் ஆகும்.

23. அம் ஜிஹ்வாம: ஸமுச்சாரம் கசவர்கௌ கரௌ ஸ்மரேத்

டதவர்கௌ பதௌ வித்யாத் பபௌ பார்ச்வே ஸ்மரேத்புத:

பொருள் – “அம்” என்பது அவளுடைய நாக்கு, “ஹ” என்பது அவளுடைய குரல், “க மற்றும் ச” வர்க்கங்கள் அவளுடைய திருக்கரங்கள், “ட மற்றும் த” வர்க்கங்கள் அவளுடைய திருப்பாதங்கள், “ப மற்றும் ப (முதல் இரண்டு ப)” ஆகியவை அவளுடைய இரண்டு பக்கங்கள் ஆகும்.

24. பபௌ பச்சாத்திரோபாகௌ மம் நாபிம் பரிசிந்தயேத்

ப்ராணோஷ்மாணௌ யரௌ வித்யால்லம் ஹாரம் பரிசிந்தயேத்

பொருள் – “ப மற்றும் ப (அடுத்த இரண்டு ப)” ஆகியவை அவளுடைய பின்புறமும் முன்புறமும் ஆகும். “ம” அவளுடைய நாபி, “ய” அவளுடைய ப்ராணன், “ர” அவளுடைய சரீர உஷ்ணம், “ல” அவளுடைய கழுத்து ஹாரம் ஆகும்.

25. வகாரம் கடிஸூத்ரம் து குண்டலே து சஷௌ ஸ்மரேத்

ஸகாரம் ஹ்ருதயம் வித்யாத் ஹ்ருதயஸ்தம் து ஹம் ஸ்மரேத்

பொருள் – “வ” அவளுடைய அரைக்கச்சை, “ச, ஷ” ஆகியவை அவளுடைய காது குண்டலங்கள், “ஸ” அவளுடைய இதயம், “ஹ” அவளுடைய இதயத்துடிப்பின் ஓசை ஆகும்.

26. ப்ரஸரந்தீம் ப்ரபாம் வித்யாத் ஷகாரம் வித்யுஜ்ஜ்வலாம்

ரங்கம் நாஸாக்ரகம் வித்யாத்யாத்மாக்யம் ஹ்ருதயே ஸ்மரேத்

பொருள் – “ஷ” என்னும் எழுத்து அவளுடைய ப்ரகாசமான ஒளியாகும். எழுத்துக்களின் ரங்கம் (மூக்கு மூலமாக வெளிப்படும் எழுத்துக்களின் ஓசை. இவை அநுநாஸிகா எனப்படும்) என்பது அவளுடைய மூக்கு நுனி ஆகும். “யம்” என்பது அவளுடைய இதயம் ஆகும்.

27. ஜிஹ்வாமுலீயகம் ஜிஹ்வாமுலே வித்யாதநந்தரம்

உபத்மாநீயகம் வித்யாதோஷ்டயோ: க்ரமசஸ்ததா

பொருள் – நாக்கின் உள் இறுதிப்பாகத்திலிருந்து எழுகின்ற ஜிஹ்வாமுலீயம் என்னும் எழுத்துக்கள் அவளுடைய உள் இறுதிப்பாகமாக உள்ளன. உபாத்மாநீயகம் என்னும் எழுத்துக்கள் அவளுடைய உதடுகளில் இடையில் காணப்படும் சிறிய பிளவு ஆகும்.

28. சுபைர்வர்ணமயை: பத்மைரக்நீஷோம மயை: க்ருதாம்

பிப்ரதீம் வநமாலாம் கண்டாத் பாதாவலம்பிநீம்

பொருள் – அக்னி முதலியவற்றைக் குறிக்கும் எழுத்துக்களை உள்ளடக்கிய மந்த்ரமாத்ருகை என்பதும் தோள்களிலிருந்து திருவடிகள் முடிய காணப்படுவதான அழகான தாமரை மலர்களால் கட்டப்பட்ட சூபமான வனமாலையாகும்.

29. அக்நீஷோமார்க கோட்யாபம் ஸ்புரத் ரத்நவிபூஷிதம்

மகுடம் சிந்தயேத் வித்வாந் ஹகாரம் பாரமேச்வரம்

பொருள் – பரமேச்வரனுக்கு உரிய “ஹ” என்னும் எழுத்தை எல்லையற்ற ஒளி நிரம்பியதும், எண்ணற்ற சந்திர சூரியன்கள் போன்று உள்ளதும், இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டது ஆகிய அவளுடைய க்ரீடம் என்று த்யானிக்கவேண்டும்.

30. ஏவம் ஸம்ஸ்ருத்ய தாம் தேவீம் மாத்ருகாம் மந்த்ரமாதரம்

பூஜயேத் அர்க்ய புஷ்பாத்யை: ஓம் நமோ மந்த்ரமாத்ருகே

31-1. இதம் அர்க்யம் க்ருஹானோதி போகைரேவம் அநுக்ரமாத்

பொருள் – இப்படியாக மந்த்ரங்களுடைய தாயாக உள்ள மாத்ருகா தேவியை புஷ்பங்கள் கொண்டும், அர்க்யம் அளித்தும், “ஓம் நமோ மந்த்ர மாத்ருகே இதம் அர்க்யம் க்ருஹாண” என்று உச்சரித்தும் உபாஸகன் வழிபடவேண்டும். இதனைத் தொடர்ந்து வரிசையாக உணவுகளை சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

31-2. தத: க்ருதாஞ்ஜலி: ப்ரஹ்வ: ப்ரணம்ய அஷ்டாங்கவத் புவி

32. பத்மஸ்தே பத்மநிலயே பத்மே பத்மாக்ஷவல்லபே

ஸர்வதத்த்வ க்ருதாதாரே மந்த்ராணாம் ஜநநீச்வரி

33. வ்யாகுரு த்வம் பரம் திவ்யம் லக்ஷ்மீமயம் மம

ப்ராதர்யைவம் ப்ரயதோ மந்த்ரீ ஸ்வயம் லக்ஷ்மீமயோ பவேத்

பொருள் – அதன் பின்னர், தன்னுடைய கைகளைக் குவித்தவனாக, தனது எட்டு அங்கங்களும் பூமியில் படும்விதமாக விழுந்து வணங்கியபடி, “தாமரையில் வீற்றுள்ளவளே! தாமரையை இருப்பிடமாகக் கொண்டவளே! தாமரை போன்ற திருக்கண்கள் கொண்ட மஹாவிஷ்ணுவின் பத்னியே! அனைத்து தத்துவங்களையும் உள்ளடக்கியவளே! அனைத்து மந்த்ரங்களுக்கும் தாயானவளே! உன்னுடைய மஹாலக்ஷ்மி ரூபத்தை எனக்கு வெளிப்படுத்துவாயாக”, என்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டும். இவ்விதமாக உள்ள மந்த்ரத்தைக் கூறும் ஒருவன் மஹாலக்ஷ்மியுடன் இணைந்தே இருப்பான்.

34. மாத்ருகா க்ருதவிந்யாஸ: ஸ்வயம் ஸந்மாத்ருகாமய:
உத்தரேதீப்ஸிதம் மந்த்ரம் சிஷ்யஸ்யோபதிசேத்தித:

பொருள் – இப்படியாக “அ” தொடங்கி “ஷ” முடிய உள்ள அனைத்து எழுத்துக்களையும் மாத்ருகை யந்த்ரத்தில் வைத்து உபாஸிக்கும் ஒருவன், அந்த மாத்ருகையுடன் இணைந்தவனாக உள்ளான். தொடர்ந்து அவன் விருப்பமான மந்த்ரத்தை உச்சரிக்கத் தொடங்கி, அதனைத் தனது சிஷ்யனுக்கு உபாஸிப்பானாக.

35. ஜீவபிண்டாத்மகா மந்த்ரா மந்த்ரேஷு ச்ரேஷ்டதாம் கதா:
தத்ர ச்ரேஷ்டாநி பீஜாநி பிண்டேப்ய: அபி ஸுரேச்வர

பொருள் – ஸுரேச்வரா (இந்த்ரன்)! பீஜம் மற்றும் பிண்டம் ஆகிய இரண்டுடன் கூடிய மந்த்ரங்கள் எவையோ, அவையே மிகவும் உயர்ந்த மந்த்ரங்கள் என்று கூறப்படுகின்றன. இவற்றுள் பிண்டத்தைக் காட்டிலும் பீஜமே உயர்ந்ததாகும்.

36. பீஜேஷு ரத்நபூதாநி ஸப்த பீஜாநி வாஸவ
தாரக: ப்ரதமம் பீஜம் த்விதீயம் தாரிகா ஸ்ம்ருதா
37. தயோஸ்து தேஜஸா துல்யம் த்ருதீயம் அநுதாரிகா
சதுர்த்தம் து ஜகத்யோநி: பரமம் பீஜம் உச்யதே
38. ப்ராத்யும்நம் பஞ்சமம் பீஜம் ஷஷ்டம் ஸாரஸ்வதம் தமம்
மஹாலக்ஷ்மீமயம் பீஜம் ஸப்தமம் பரிகீர்த்திதம்

பொருள் – வாஸவனே (இந்த்ரன்)! பீஜங்களில் கீழே கூறப்பட்ட ஏழும் இரத்தினக்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. முதலாவது தாரகம், இரண்டாவது தாரிகம், மூன்றாவது அநுதாரிகம் ஆகும்; அநுதாரிகம் என்பது முதல் இரண்டு பீஜங்களுக்கு இணையான தேஜஸ் கொண்டதாகும். ஜகத்யோநி என்று கொண்டாடப்படும் நான்காவது பீஜமானது மிகவும் உயர்ந்ததாகும். ஐந்தாவது ப்ராத்யும்நனுடன் ஸம்பந்தம் கொண்டதாகும். ஸாரஸ்வதம் என்பது ஆறாவதாகவும், மஹாலக்ஷ்மியைக் கொண்ட பீஜம் ஏழாவதாகவும் உள்ளன.

39. ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம பரத்வம் து ப்ரதிஸ்வம் பரிகீர்த்திதம்
த்வம் சக்ரா வஹிதோ பூத்வா ச்ருணு பீஜாந்யநுக்ரமாத்

பொருள் – ஒவ்வொரு மந்திரங்களில் ஸூக்ஷ்மமாக உள்ளவையும், ஸ்தூலமாக உள்ளவையும், அந்தந்த மந்திரங்களை விவரிக்கும்போது உரைக்கப்படும். சக்ரனே (இந்தரன்)! இப்போது நீ அவற்றின் வர்ணனைகளைக் கேட்பாயாக.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்திரம் இருபத்து மூன்றாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்